

§ 2.

Skibperen har dernæst at foranledige, at der saasnart som muligt berammes et Retsmøde til Dptagelse af Søforhør. Til Søforhøret, hvortil Skibperen bør give Møde og medbringe de Folk, som kunne give Dplysning om den foresaldne Ulykke og Skade, blive derhos ved Rettens Foranstaltning, naar Omstændighederne tillade det, de i Sagen interesserede Personer, saavidt muligt med Aftens Varsel, at indkalde dels ved speciel Tilfigelse dels ved en almindelig offentlig Bekjendtgjørelse, der indrykkes i Kjøbenhavn i den Berlingske Tidende og ellers i et stedligt Blad efter Rettens Valg med Tilkjendegivelse af, naar den af Skibperen indgivne Anmeldelse m. v. ligger til Efterhyn paa Rettens Kontor.

Ved Søforhøret bør der, saavidt muligt, tilveiebringes Dplysning om alle de Kjendsgjerninger, som ere af Betydning for de ved Ulykkestilfældet berørte private Interesser. Retten har til den Ende ikke blot at modtage Forklaring af Skibperen og de af ham fremstillede Folk paa Grundlag af Logbogen eller den af Skibperen i Mangel af saadan til Retten indgivne skriftlige Fremstilling af det foresaldne, men tillige ved yderligere, saavel af egen Drift som efter Foranledning af de i Sagen interesserede, stillede Spørgsmaal til Skibperen, Folkene og efter Omstændighederne andre, ved Rettens Foranstaltning indkaldte Personer at drage Omsorg for, at Sagen bliver tilbørlig oplyst. Retten kan fremdeles opfordre Skibperen og andre Vedkommende til at foranledige Syns- og Skjønnsforretninger optagne eller andre til Sagens Dplysning tjenlige Skridt foretagne. Søforhøret bliver, om fornødent, at fortsætte gennem flere Retsmøder.

§ 3.

Er Skibet strandet, sunket eller forladt, eller har Paaseiling eller Havari fundet Sted, der har havt Tab af Menneskeliv til Følge, har Retten derhos, naar det er et dansk Skib, eller, forsaavidt det er et fremmed Skib, naar Ulykken er flet paa dansk Søterritorium, og der efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at der er paadraget et under dansk Lovgivning hørende Strafsansvar, paa det Offentliges Begne og med den Myndighed, som tilkommer Retten i offentlige Undersøgelsesager, at søge Aarsagerne til Ulykken saavidt muligt oplyste.

Navnlig bør det undersøges, om Ulykken kan tilregnes:

- a. Mangel ved Skibet, dets Udrustning eller Bemanding;
- b. Skibets Overlastning, Lastens urigtige Stuvning og Fordeling eller dens farlige Beskaffenhed eller utilstrækkelig eller uforvarlig Ballastning;
- c. Forseelse eller Forsømmelse under Rejsen af Skibperen eller nogen af Mandflabet paa det tilstadekomne eller, efter Omstændighederne, paa andet Skib;
- d. Forseelse af Lodser eller Mangler ved Syr, Somærker eller andre til Sikkerhed for Farten anbragte Indretninger, eller Forseelse eller Forsømmelser fra de Personers Side, hvem Tilsynet med og Betjeningen deraf er betroet.

Til Veiledning ved Undersøgelsen bliver der af Justitsministeren at udfærdige en Fortegnelse over Spørgsmaal, af hvilke de, der for et foreliggende Tilfælde egne sig dertil, skulle rettes til Vedkommende og søges besvarede.

§ 4.

Fremkommer der under et Søforhør Omstændigheder, som tyde paa, at der foreligger et Forhold, som kan medføre Strafsansvar for Skibperen eller nogen af Mandflabet, vil Retten have at træffe de Foranstaltninger, som maatte anses fornødne for at sikke Bevist og den eller de multig Skyldiges Tilstedeværelse.